

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération internationale de football association (FIFA)

Strona przeciwna: BZ

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 i 101 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zakazują one:

- zasady solidarności zawodnika i klubu chcącego zatrudnić tego zawodnika w zakresie zapłaty odszkodowania należnego klubowi, z którym umowa została rozwiązana bez uzasadnionej przyczyny, ustanowionej w art. 17 ust. 2 RSTZ FIFA [Regulaminu FIFA w Sprawie Statusu i Transferu Zawodników] w związku z sankcjami sportowymi przewidzianymi w art. 17 ust. 4 tego regulaminu oraz sankcjami finansowymi przewidzianymi w art. 17 ust. 1;
- możliwości niewydawania przez związek, do którego należy poprzedni klub zawodnika, certyfikatu międzynarodowego transferu, który jest niezbędny do zatrudnienia zawodnika przez nowy klub, jeżeli istnieje spór pomiędzy tym poprzednim klubem a zawodnikiem (art. 9 ust. 1 RSTZ FIFA i art. 8 ust. 2 pkt 7 załącznika 3 do rzeczzonego regulaminu)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgia) w dniu 19 października 2022 r. – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV

(Sprawa C-654/22)

(2023/C 35/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Strona przeciwna: Triferto Belgium NV

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1, art. 3 pkt 10 i art. 3 pkt 11 rozporządzenia REACH⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obowiązek rejestracji spoczywa na tym, kto zamawia lub nabywa substancję u producenta spoza Unii Europejskiej, również w sytuacji, gdy wszelkie czynności mające na celu jej fizyczne wprowadzenie na obszar celny Unii są faktycznie podejmowane przez podmiot trzeci, który również wprost potwierdza, że jest za to odpowiedzialny?

Czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie znaczenie ma to, że zamówiona lub nabyta ilość substancji stanowi jedynie część (przekraczającą jednak 1 tonę) większego transportu tej substancji, pochodzącej od tego samego producenta spoza Unii Europejskiej, która została wprowadzona na obszar celny Unii przez ten sam podmiot trzeci, w celu jej umieszczenia w składzie celnym?

2. Czy art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia REACH należy interpretować w ten sposób, że również substancja, która jest przechowywana w składzie celnym (poprzez objęcie jej procedurą J – kod 71 00 w polu 37 jednolitego dokumentu administracyjnego) pozostaje poza zakresem zastosowania rozporządzenia REACH, dopóki nie zostanie w późniejszym czasie wprowadzona ze składu i objęta inną procedurą celną (np. dopuszczenia jej do swobodnego obrotu)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy art. 6 ust. 1 i art. 3 pkt 10 oraz art. 3 pkt 11 rozporządzenia REACH należy rozumieć w ten sposób, że obowiązek rejestracji spoczywa w tej sytuacji na osobie, która bezpośrednio nabyła substancję poza terytorium Unii i żąda jej dostawy (bez uprzedniego fizycznego wprowadzenia substancji na obszar celny Unii), również jeżeli substancja ta została już zarejestrowana przez inne przedsiębiorstwo, które uprzednio fizycznie wprowadziło ją na obszar celny Unii?

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 19 października 2022 r.**

(Sprawa C-658/22)

(2023/C 35/36)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, art. 6 ust. 1 i 3 oraz art. 19 ust. 1 drugi akapit Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (KPP) i art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) należy interpretować w ten sposób, że nie jest sądem niezawisłym, bezstronnym, ustanowionym uprzednio na mocy ustawy i zapewniającym jednostkom skuteczną ochronę prawną w dziedzinach objętych prawem Unii Europejskiej, sąd ostatniej instancji państwa członkowskiego (Sąd Najwyższy), w którego kolegialnym składzie zasiadają osoby powołane do pełnienia urzędu sędziego z naruszeniem podstawowych reguł prawa Państwa Członkowskiego dotyczących powoływania sędziów Sądu Najwyższego, polegającym na:
 - a) obwieszczeniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wolnych stanowiskach sędziowskich w Sądzie Najwyższym bez uprzedniej kontrasygnaty Prezesa Rady Ministrów,
 - b) przeprowadzeniu postępowania przednominacyjnego z pominięciem zasad transparentności i rzetelności, przez organ krajowy (Krajową Radę Sądownictwa), który – ze względu na okoliczności towarzyszące jego ukonstytuowaniu się w części sędziowskiej oraz sposób jego działania – nie spełnia wymagań konstytucyjnego organu stojącego na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów,
 - c) wręczeniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej aktów powołania do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego mimo uprzedniego zaskarżenia uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, obejmującej wniosek o powołanie do pełnienia urzędu, do właściwego sądu krajowego (Naczelnego Sądu Administracyjnego), wstrzymania przez Naczelną Radę Administracyjną wykonania tej uchwały zgodnie z prawem krajowym oraz niezakończenia postępowania odwoławczego, po którego przeprowadzeniu Naczelną Radę Administracyjną prawomocnie uchylił zaskarżoną uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa ze względu na jej niezgodność z prawem, trwale usuwając ją z porządku prawnego, przez co akt powołania do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego został pozbawiony podstawy wymaganej w art. 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w postaci wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o powołanie do pełnienia urzędu sędziego?